על שני דפין. כדפין של ספר תורה העשויין עמודים: **כתב חוק ואחק ומחקק.** על המים וחזר וכתב חוק שלמחייה ומחקה על שהשליח את כולה פסול דכתיב את כל התורה על שהשה כולה כמחל: **נשמה.** בספר לעצמו דכתיב ועשה לה לשמה: **מחיקה נמי.** נכוס לשמה לעצמה שיהא ניכר המחיקה שהיא לשמה: **השקה נסיב.** שהוא חלוש כדרך שהתינוקות שותין: **שיש עמה אלה.** דכתיב במדת מיניהו בשבועת האלה. ולקמיה מפרש היכי דמי: **משביעני עליך.** נסס ומזכיר סס: **שלא נטמאת.** שאת לומר אמת שלא נטמאת היינו שבועה א] שאין עמה אלה: **שאם נטמאת יבואו ביך.** המיס לנכוות כוס' והיינו אלה: **אמר רבא אלה לחודה קיימא כו'.** שבועה ואלה יש כאן ושניהן על השקה וקרא כתיב בשבועת האלה שהשבועה של אלה: **משביעני עליך שאם נטמאת יבואו ביך.** ב) (ג) שבועת האלה שמשביע את האלה שתמול: **שבועה ליכא.** על השקה וקרא כתיב והשביע את השקה: **משביעני עליך שלא נטמאת ואם נטמאת יבואו ביך.** משביעני עליך שיהא אמת מה שאמרת בפניו שלא נטמאת ואם נטמאת יבואו ביך המיס לקיימא שבועה שהשקה שאמתול: **מתני' אמן על האלה וכו'.** לכך הוצרכה לכפול: **ארוסה ונשואה.** על ידי גלגול שבועה הוא מגלגל עליה זנות של אירוסין ואע"ג מע"פ שלא היה בו קינוי. ומכאן לגלגול שבועה מן התורה:

שומרת

אכתבה על שני דפין פסולה ג) **ספר אחד** אמר רחמנא ולא שנים ושלשה ספרים **כתב** אות אחת ומחק אות אחת וכתב אות אחת ומחק אות אחת דכתיב [1] **ועשה לה** הכהן את כל התורה הזאת בעי רבא כתב ב' מגילות לשתי סוטות ומחקן לתוך כוס אחד מהו **כתיבה** לשמה בעינן והאיכא או דילמא בעינן נמי מחיקה לשמה ואם תמצא לומר **בעינן נמי מחיקה לשמה מחקן בב'** כוסות וחזר ועירבן מהו מחיקה לשמה בעינן והאיכא או דילמא הא לאו דידה קא שתיא והא לאו דידה קא שתיא ואם תמצא לומר ה**הא לאו דידה קא שתיא והא לאו דידה קא שתיא חזר וחלקן מהו יש ברירה או אין ברירה** ו**תיקו בעי רבא השקה** כ) **בסיב מהו** בשפופרת מהו דרך שתיה בכך או אין דרך שתיה בכך תיקו בעי רב אשי נשפכו מהן ונשתיירו מהן מהו ו**תיקו** א"ר זירא אמר רב ב' שבועות האמורות בסוטה למה אחת קודם שנמחקה מגילה ואחת לאחר שנמחקה מתקיף לה רבא תרוייהו קודם שנמחקה מגילה כתיבן אלא אמר רבא אחת שבועה שיש עמה אלה ואחת שבועה שאין עמה אלה היכי דמי שבועה שיש עמה אלה אמר רב עמרם אמר רב משביעני עליך שלא נטמאת שאם נטמאת יבואו ביך אמר רבא אלה לחודה קיימא ושבועה לחודה קיימא משביעני עליך שאם נטמאת יבואו ביך אמר רב אשי אלה איכא שבועה ליכא אלא אמר רב אשי משביעני עליך שלא נטמאת ואם נטמאת יבואו ביך: **מתני'** ז**על מה היא אומרת אמן אמן** ח) **אמן על האלה** אמן על השבועה אמן מאיש זה אמן מאיש אחר אמן שלא שטיתי ארוסה ונשואה

ושומרת

סוטה (גיטין דף כה.) אבל דמי לגבירה דמייתי בשבל מערבין (עירובין דף נ:) שמי נשים שלקחו קיניהן בעירוב או שנתנו דמי קיניהן לכהן ליזה שבירה יקריב חטאת ואי זה שבירה עולה ע"ג דהוכרו מתחילה דמי כל אחת לא אמרי' זו מתכפרת במה שנקח מדמי להכי אין ממקום אחד בין בשלשה מקומות ט) מכלל דמי חטאת וכו' ודוקא בכי האי גוונא שרי אבל ניקח שליח המעות וליקח בהמה לחטאת ויימע הוכר הדבר דאלו הוו דמי חטאת לא אמרי' מיהו מכל מקי הוה מצי רבא למיפסט ועוד תימה מי אית לן למימר בגבירה כי האי גוונא הא כן כל התערובות שבעולם יחזור ויחלק משום בגבירה ועוד אמאי לא פשיט ליה מפרק קמא דלמא השתא (דף יג:) דקיימא לן דיש בילה לשמן ויין נמצא למין בגבירה בדבר לא ובפרק התערובות (זבחים דף פ.) מייתי ליה פלוגתא דרבי אליעזר ורבנן גלוחות של חטאת שנפל ט) למוך מים וכו' ונראה דהכא קא מבעיא ליה מי אמרינן לא קפיד קרא אלא לממחקה מן המגילה שהיא נכרת למוך המים שלה שבל למוך כוס אחד שהיה למימר כל חדא שתייא מים ללאו דידה לאו מחיקה נכרת היא חזר וחלקן הרי מים של כל אחת ניכרין מי אמרינן בגבירה וכו' הרי הוברו מימיהו או דילמא אין בגבירה כלומר בגבירת מים בשעת מחיקה בעינן אבל על תערובת דיו של כתב המגילה לא קפדינן שהרי בשעת מחיקה בטל הכתב ולא תלי מילתא אלא במחיקה למוך מים המעורבין לגרפה וקא מבעיא ליה מי אית לן בדקי לה משום דלאו נמחקה כהלכתה מי משום דטהורה היא: **בעי רבא** השקה **בסיב מהו.** ליכא למיפסט מהא דאמר רבא בפרק ערבי פסחים (פסחים דף קטו:) כרבן שמיב קלף ידי מצה לא יצא מלמע אין דרך מלילה בכך דהתם מפסיק הסיב בין המצה ובין בית הבליעה אבל הכא לאו מפסיק קא מבעיא ליה: **על** מה היא **אומרת אמן אמן.** בפרק שלישי דמסכת שבועות (דף כט:) כל השבועה ממן כולהו מוליא שבועה מפיו ובפרק שבועת העדות (שם דף לו.) ממן יש בו קבלה יש בו שבועה ויש בו החמנת דבריס: ו) **אמן שלא אטמא.** ירושלמי לא שהיה ר"מ אומר אמן המיס בודקין אותה מעכשיו אלא המיס פקודיס הם לכשתטמא המיס בודקין אותה למפרע:

שומרת

תוספות שאנץ

על שני דפין פי' כדפין של ספר תורה שקורין קולנייש בלע"ז. פסולה ומיירי שאינן מחוברין יחד אבל אם הן מחוברין השני דפין שפי' קרי' ליה ספר אחד. השקה בסיב שהיא חלולה כדרך שהתינוקות שותין בגבעולי קנבוס ל"ה. יש ספרים דגרסי בסיב או בשפופרת מהו כעין קליעה שעושין נקבים כמין סל ו) ולאו דומה לשפופרת: **מתני'** אמן שלא שטיתי ארוסה ונשואה על ידי גלגול שבועה הוא מגלגל עליה זנות של אירוסין ואע"ג דלא היה בו קינוי ומכאן מפקי' דגלגול שבועה מן התורה. ומאן דמוקי לה התם ב) למילתא אחריתי מפיק גלגול שבועה מאמן מאיש זה אמן מאיש אחר: ולא מאחר שתתגרש ותסתר לאחד ואחר כך יחזירנה ה"ג ואפי' לר' מאיר דאמר מתנה על התעתיד ונטמאת בגירושיה דאינה נאסרת עליו לחזור לו אלא א"כ נשאת על ידי קידושין דכי כתיב לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה וגו' לאחר קידושין ונישואין כתיב כדכתיב והלכה והיתה לאיש אחר ושנאה האיש האחרון ל"ה. ואית דגרסי ולא מאחר שתתגרש ותנשא לאחר ול"נ דכיון דאין האיש מנוקה מעון דלוקה משום לאו דלא יוכל ראין קידושין תופסין בה אין המים בודקין את אשתו.

ו) גוי ל"ל ולאו שפופרת ממש קאמר אלא דומה לשפופרת.

ב) ר"ל בגמרא דף נח דמייתי בהשקאה דלמוסף ממש ומכאן למוסף ולא נפעלה ע"ש. ועי' בתוס' קדושין מז ע"ב ד"ה ה"ג.

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה שלא נטמאת וכו' שבועה שאין עמה. מלא שאין נמחק וע"ב שיש כל"ל. רש"ל:

מוסף רש"י

על מה היא אומרת אמן אמן. תני זימני לדרוש כל הני (ביבמות נח.). אמן על האלה. יכול נופלת וגו', אמן על השבועה. שהיה משביעה בכהן ואומר משביעני עליך שלא נטמאת, כלומר והשביע אותה (קדושין נב:).

תורה אור השלם

1. אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְיָ וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת: במדבר ה ל

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה משביעני וכו' שבועה של אלה:

מד א מיי' פ"י מהל' סוטה הל"ח:
מה ב מיי' שם הל"י:
ג [מיי' שם פ"ג הל' ח ופ"ד הל' יח]:
ד [מיי' שם פ"ג הל"י ופ"ד הל' יח]:
מו ה ו ז מיי' שם פ"ד הלכה יח:
מז ח מיי' שם הל"ו: